

**ЖИТОМИРСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
ІМЕНІ ІВАНА ОГІЄНКА
ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ**

ЗАТВЕРДЖУЮ
Голова приймальної комісії,
директор коледжу _____ М.П.Покропивний

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ (ЕКЗАМЕН УСНО)**

**для вступників на основі повної загальної середньої освіти
(денна форма навчання)**

**на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня
ФАХОВИЙ МОЛОДШИЙ БАКАЛАВР**

ГАЛУЗІ ЗНАНЬ 02 Культура і мистецтво

023 Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація,

029 Інформаційна, бібліотечна та архівна справа,

021 Аудіовізуальне мистецтво та виробництво,

028 Менеджмент соціокультурної діяльності,

024 Хореографія,

022 Дизайн

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма вступного випробування (екзамен в усній формі) для абітурієнтів, які вступають до Житомирського фахового коледжу культури і мистецтв імені Івана Огієнка Житомирської обласної ради на основі повної загальної середньої освіти для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра, розроблено на основі програми з української мови 10-11 класи Рівень стандарту (зі змінами, затвердженими наказом МОН від 14.07.2016 № 826)

<https://drive.google.com/open?id=1BQiY94ZUTJlbahsf2eeKPwpP1rYryRrYACWPuf2sdV8> та з Української літератури 10-11 класи (рівень стандарту, академічний рівень) зі змінами, затвердженими наказом МОН від 14.07.2016 №826 <https://drive.google.com/open?id=1uScGr-DZDVylbeZOMx5RHSJJcbX9F44lrKDcHyFimik>

Метою проведення вступного випробування є визначення рівня володіння абітурієнтами орфоепічними, орфографічними, морфологічними, лексичними, синтаксичними, стилістичними нормами сучасної української літературної мови, а також рівня засвоєння знань із теорії та історії розвитку української літератури.

Вступне випробування для вступників на основі повної загальної середньої освіти має такі особливості проведення:

- екзаменаційні матеріали оформлені як екзаменаційні білети;
- форма відповіді – усна, але з попередньою підготовкою (до 20 хвилин);
- у кожному білеті – 3 питання; 1 і 2 – з мови, 3 – з літератури.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ УКРАЇНСЬКА МОВА

1. Фонетика. Графіка. Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінкі й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у-в, і-й.

2. Лексикологія. Фразеологія. Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми.

3. Будова слова. Словотвір. Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи

словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безафіксний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [o], [e] у складних словах.

4. Морфологія. Іменник Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви -а(-я), -у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Прикметник Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи). Числівник Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості, складні й складені. Відмінювання числівників. Займенник Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників. Дієслово Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й

недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот. Прислівник
Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична
роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників:
вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та
найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від
прикметників і дієприкметників. Написання прислівників разом і через
дефіс. Службові частини мови Прийменник як службова частина мови.
Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні
(вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості,
складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.
Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і
синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні
(часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні,
з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні,
повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Частина як службова
частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі,
словотворчі, модальні. Вигук Вигук як частина мови. Групи вигуків за
походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні
слова. Узагальнення, систематизація, контрольна перевірка знань, умінь,
навичок слухачів із пройдених розділів курсу

5. Синтаксис Словосполучення Завдання синтаксису. Словосполучення й
речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між
словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в
словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням
головного слова. Словосполучення непоширені й поширені. Речення Речення
як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів
у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання
(розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й
неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи
(двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів
(непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й
неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнюючих засобів (однорідних
членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів
речення, звертання). Просте двоскладне речення Підмет і присудок як
головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з
підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений
(іменний і дієслівний). Способи їх вираження. Односкладні речення
Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за
способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з
головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові,
узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом
у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів
односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні. Другорядні
члени речення у двоскладному й односкладному реченні Означення
узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи
обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин.

Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок). Речення з однорідними членами. Узагальнюючі слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнюючі члени речення. Розділові знаки в реченні з однорідними членами. Складне речення Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному: 1) інтонація й сполучники або сполучні слова; 2) інтонація. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення. Складносурядне речення Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні. Складнопідрядне речення Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:

- 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю;
- 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю;
- 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю.

Безсполучникове складне речення Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями:

- 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними);
- 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною).

Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку. Способи відтворення чужого мовлення Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Стилїстика Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний, конфесійний), їх основні ознаки, функції.

7. Орфографія Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо, ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис

-н- та -нн- у прикметниках і дієприкметниках, «не» з різними частинами мови. Особливості написання числівників. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови, вигуків)

8. Пунктуація. Тире між підметом і присудком у простому реченні. Тире на місці пропущеного члена речення. Розділові знаки при однорідних членах речення. Узагальнюючі слова при однорідних членах речення, розділові знаки при них. Розділові знаки при прикладці, відокремлених членах речення, при звертаннях, порівняльних зворотах, вставних словах і реченнях, уточнюючих членах речення. Розділові знаки в складносурядному, складнопідрядному і безсполучниковому реченні. Розділові знаки у реченнях з різними видами зв'язку. Розділові знаки при прямій мові.

9. Розвиток мовлення Загальне уявлення про спілкування й мовлення; види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Текст, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Мовні засоби зв'язку речень у тексті. Типи мовлення (розповідь, опис, роздум). Структура тексту типу розповіді, опису, роздуму.

Вступник повинен уміти:

- Визначати в словах голосні, тверді і м'які, дзвінки й глухі приголосні, ненаголошені й наголошені голосні; ділити слово на склади; визначати звукове значення букв у слові.
- Визначати місце букв в алфавіті, розташовувати слова за алфавітом; розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й.
- Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; вживати слова в переносному значенні. Знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів; пояснювати значення фразеологізмів, приказок, прислів'їв, крилатих висловів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні.
- Відділяти закінчення слів від основи, членувати основу на значущі частини, добирати спільнокореневі слова, слова з однаковими префіксами й суфіксами; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні; визначати спосіб творення слів.
- Розпізнавати частини мови, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, лексико-граматичні розряди, синтаксичну роль.
- Розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й реченнями; визначати головне й залежне слово в підрядному словосполученні; визначати поширені й непоширені словосполучення, типи словосполучень за способами вираження головного слова.
- Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи

відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання. Розпізнавати види другорядних членів та їх типи й різновиди, визначати способи.

- Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів.
- Розпізнавати просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнюючими, та правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні.
- Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їх структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями. Добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті.
- Визначати в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, речення з непрямою мовою; замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати.
- Розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них. Уміти користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування.
- Розпізнавати вивчені орфограми і пунктограми й пояснювати їх за допомогою правил; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні та пунктуаційні помилки на вивчені правила.
- Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне. Критично оцінювати прочитане.
- Будувати письмове висловлювання, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, обраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети. Знаходити й виправляти похибки та помилки в змісті, побудові й мовному оформленні власних висловлювань, спираючись на засвоєні знання.

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

1. Усна народна творчість

Загальна характеристика календарно-обрядових, суспільно-побутових і родинно-побутових пісень. Пісні Марусі Чурай. «Віють вітри, віють буйні», «Засвіт встали козаченьки».

Історичні пісні. «Ой Морозе, Морозенку», «Чи не той то хміль». Тематика, образи, зміст народних дум і балад. «Дума про Марусю Богуславку». Балада «Ой летіла стріла».

«Повість минулих літ» (уривки про заснування Києва, про помсту княгині Ольги) «Слово про похід Ігорів».

Григорій Сковорода. «De libertate», «Всякому місту — звичай і права...», «Бджола та Шершень».

2. Література кінця XVIII – початку XX ст.

Іван Котляревський. «Енеїда», «Наталка Полтавка».
Тарас Шевченко. «Катерина», «Кавказ», «Сон («У всякого своя доля...»)),
«І мертвим, і живим, і ненарожденним...», «Заповіт».
Пантелеймон Куліш. «Чорна рада».
Іван Нечуй-Левицький. «Кайдашева сім'я».
Панас Мирний. «Хіба ревуть воли, як ясла повні?» (1,4 частини).
Іван Карпенко-Карий. «Мартин Боруля».
Іван Франко. «Захар Беркут», «Чого являєшся мені у сні?...», «Мойсей».

3. Література XX ст.

Михайло Коцюбинський. «Тіні забутих предків», «Intermezzo».
Василь Стефаник. «Камінний хрест».
Ольга Кобилянська. «Valse mélancolique».
Леся Українка. «Contra spem spero!», «Лісова пісня».
Микола Вороний. «Блакитна Панна».
Олександр Олесь. «Чари ночі», «О слово рідне! Орле скутий!...».
Павло Тичина. «Пам'яті тридцяти», «Ви знаєте, як липа шелестить...»,
«О панно Інно...».
Максим Рильський. «У теплі дні збирання винограду...».
Микола Хвильовий. «Я (Романтика)».
Володимир Сосюра. «Любіть Україну!».
Валер'ян Підмогильний. «Місто».
Юрій Яновський. «Майстер корабля».
Остап Вишня. «Моя автобіографія», «Сом».
Микола Куліш. «Мина Мазайло».
Богдан-Ігор Антонин. «Різдво».
Олександр Довженко. «Зачарована Десна».
Андрій Малишко. «Пісня про рушник».
Василь Симоненко. «Ти знаєш, що ти – людина?»,
«Задивляюсь у твої зіниці...»,.. «Лебеді материнства».
Василь Голобородько. «Наша мова».
Олесь Гончар. «Модри Камень».
Григор Тютюнник. «Три зозулі з поклоном».
Василь Стус. «Господи, гніву пречистого...».
Іван Драч. «Балада про соняшник».
Дмитро Павличко. «Два кольори».
Ліна Костенко. «Страшні слова, коли вони мовчать...», «Маруся Чурай».

4. Твори українських письменників-емігрантів

Іван Багряний. «Тигролови».
Євген Маланюк. «Уривок з поеми».

5. Сучасний літературний процес (кінець XX-початок XXI ст.)

Загальний огляд, основні тенденції. Постмодернізм як літературне явище.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ
вступного випробування (екзамен в усній формі)
з української мови та літератури

При оцінюванні відповіді основна увага приділяється наступним критеріям:

- 1) повнота і правильність відповіді;
- 2) ступінь усвідомленості, розуміння вивченого;
- 3) мовленнєве оформлення відповіді.

Відповідь вступника має бути зв'язним, логічно послідовним повідомленням на певну тему, виявляти його вміння застосовувати визначення, правила до конкретних випадків.

Переведення балів з 12-бальної шкали у 200-бальну шкалу

Оцінювання навчальних досягнень вступників за 12 бальною шкалою	Оцінювання навчальних досягнень вступників за 200 бальною шкалою
1	100 не склав
2	100 не склав
3	100 не склав
4	101* - 119
5	120 - 129
6	130 - 139
7	140 - 149
8	150 - 159
9	160 - 169
10	170 - 179
11	180 - 189
12	190 - 200

101* Прохідний бал

Розподіл балів	Критерії оцінювання навчальних досягнень абітурієнтів
100 не склав	Абітурієнт зовсім не знає матеріалу, не орієнтується в темі, яку треба розкрити. Абітурієнт виявляє незнання більшої частини матеріалу відповідного розділу, не може навести приклади, не вміє висловлювати свої думки, перекручує факти і події. Абітурієнт виявляє незнання більшої частини вивченого матеріалу, допускає у формуванні правил помилки, що створюють їх зміст, непослідовно і невпевнено викладає матеріал.
101* - 119	Абітурієнт виявляє деякі знання матеріалу, але виявляє неточності в доборі та висвітленні фактів, допускає помилки в формуванні правил, не може навести приклади.
120 - 129	Абітурієнт виявляє правильне, але не глибоке розуміння матеріалу, допускає істотні помилки, не дотримується послідовності викладу теми.
130 - 139	Абітурієнт виявляє знання і розуміння основних положень даної теми, але викладає матеріал не досить повно і не зовсім послідовно.
140 - 149	Абітурієнт виявляє знання матеріалу, але допускає недоліки в послідовності викладу матеріалу та окремі помилки, яких сам не може виправити.
150 - 159	Абітурієнт виявляє знання матеріалу, що задовольняє ті ж вимоги, але допускає деякі помилки, які сам виправляє після є після зауваження викладача.
160 - 169	Абітурієнт володіє матеріалом, але допускає окремі неточності та недоліки в мовленнєву оформленні.
170 - 179	Абітурієнт виявляє мовне знання і наводить необхідні приклади не тільки за підручником, а й самостійно складені.
180 - 189	Абітурієнт виявляє знання і повне розуміння матеріалу. Обґрунтовує свої думки. Застосовує свої знання на практиці.
190 - 200	Абітурієнт ґрунтовно і повно викладає матеріал, робить це послідовно, правильно з точки зору літературної мови, має схильність до літературної творчості.

101* Прохідний бал

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Повний перелік підручників та навчально-методичних посібників, рекомендованих МОН України для використання в основній і старшій школі загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням українською мовою подано згідно з рекомендаціями МОН за наступним посиланням:
<https://imzo.gov.ua/pidruchniki/pereliki/>

1. «Українська мова (рівень стандарту)» підручник для 10 класу закладів загальної середньої освіти. Авраменко О.М. (2018).
2. «Українська мова (рівень стандарту)» підручник для 10 класу закладів загальної середньої освіти. Ющук І. П. (2018).
3. Українська мова: підр. для 10 кл. загальноосвіт. навч. закл. з навчанням укр.мовою: рівень стандарту / О.М. Горошкіна, М.І. Пентилюк, Л.О.Попова.; за заг. ред. М.І. Пентилюк. – Харків: «Сиція», 2010.
4. Українська мова: підр. для 11 кл. загальноосвіт. навч. закл. з навчанням укр.мовою: рівень стандарту / О.М. Горошкіна, М.І. Пентилюк, Л.О. Попова; за заг.ред. М.І. Пентилюк. – Харків: «Сиція», 2012.
5. Ющук І.П. Практикум з правопису української мови. – К.: Освіта, 2015.
6. Бурячок А.А. Орфографічний словник учня. 5-11кл. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2010.
7. Українська література: підруч. для 11 кл. загальноосв. навч. закл. (рівень стандарту, академічний рівень) / Г.Ф. Семенюк, М.П. Ткачук, О.В. Слоньовська та ін.; за заг. ред. Г.Ф. Семенюка. – К.: Освіта, 2011. – 416с.
8. Заболотний О.В., Заболотний В.В., Грабар Н.М., Литвинська А.С. Українська мова та література. Тестовий контроль знань. Академічний рівень. 11 кл. – К.: Літера ЛТД, 2011.
9. Куриліна О.В., Овчиннікова І.І., Земляна Г.І. Українська мова і література. Збірник завдань у тестовій формі. 11 кл. – Кам'янець-Подільський: Абетка, 2010.
10. Куриліна О.В., Земляна Г.І. та ін. Українська література. Довідник. Тестові завдання. 5-11кл. – Кам'янець-Подільський: Абетка, 2010.
11. Мовчан Р.В. Українська література (підручник). 6 кл. – К.: Генеза, 2006.
12. Омельчук О.А. Практикум з правопису з української мови. 5-11 кл. – К.: Грамота, 2009.
13. Пентилюк М., Горошкіна О.М., Попова Л.О. Українська мова (підручник) підручник для 11 кл. – К.: Генеза, 2011.
14. Перейма Л.Я. Збірник диктантів з української мови для 5-11кл. – Тернопіль:Навчальна книга – Богдан, 2011.
15. Попко О.Г. Сучасний український правопис. Практичний довідник. 5-11 кл. – Харків: Весна, 2011.
16. Семенюк Г.Ф., Ткачук М.П., Слоньовська О.В., Гром'як Р.Т., Вашків Л.П., Плетенчук Н.С. Українська література (рівень стандарту, академічний рівень). 10 кл. – К.: Освіта, 2010.
17. Семенюк Г.Ф., Ткачук М.П., Слоньовська О.В. та ін. Українська література (рівень стандарту, академічний). 11 кл. – К.: Освіта, 2011.